

Op Wereld Parkinsondag vertelt Stefan Steurs over zijn leven met de ziekte, en hoe die hem zijn huwelijk heeft gekost. © ID/ Sebastiaan Franco

Stefan (65) leeft al 15 jaar met parkinson en verloor zijn huwelijk: “Het is verdomd zwaar, en mijn karakter veranderde erdoor”

Bijna 50.000 Belgen leven vandaag met parkinson, en tegen 2050 zou dat aantal zelfs kunnen verdrievoudigen. Stefan Steurs (65) uit Antwerpen kan er al vijftien jaar van meespreken. Hij opent zijn hart om een minder besproken kant te belichten: de impact van parkinson op je relaties. Want de ziekte kostte hem zijn huwelijk. “Het is verdomd zwaar, maar de buitenwereld merkt er nauwelijks wat van.”

Thomas Rosseel

11 april 2026, 10:01

Stefan omschrijft zichzelf in een notendop als ingenieur, schrijver, fotograaf, wandelaar en vader. “Het belangrijkste voor me zijn mijn kinderen”, zegt hij. Hij heeft er vijf: Aaricia (37), tweeling Nikias en Tobias (29), plusdochter Evelyne (29) en Kyra (26). “Ik zal ze helpen wanneer ze hulp nodig hebben, raad geven als ze erom vragen, in mijn auto springen om ze op te halen of te vervoeren.”

HLN

[Nieuws](#) [Sport](#) [Showbizz](#) [Nina](#) [Regio](#) [Kijk](#) [Puzzel](#) [Podcast](#)

Stefan met zijn kinderen en enkele van hun partners. © rv

“Vroeger was ik ook een dromer, een idealistische en perfectionistische naïeveling. Maar dat veranderde in 2011, toen ik 50 werd. Die leeftijd is meestal een feestje waard. Maar ik kreeg op mijn 50ste de diagnose parkinson.”

Subtiele eerste signalen

De eerste signalen waren subtiel. Stefan verloor kracht in zijn rechterhand. Een collega vond dat hij tijdens het joggen “zo houterig” liep, en een van zijn dochters merkte tijdens het salsadansen dat hij minder soepel draaide dan vroeger. Zelf voelde hij ook duizeligheid en een verstoord ritme in zijn lichaam.

Mis nooit meer het laatste nieuws

Krijg een melding bij belangrijk nieuws over Algemeen.

Toen hij effectief de diagnose kreeg, sloeg dat in als een bom, hoewel zijn vader ook parkinson had. “Ik vertelde hem niet dat ik er ook aan leed. Ook al was het

genetische aspect niet duidelijk, toch wilde ik vermijden dat hij zich daar schuldig over zou voelen.”

Ik denk dat mijn karakter veranderd is, en dat was de doorslaggevende factor

Stefan

Parkinsonpatiënt

Ook met zijn kinderen besloot hij eerst het nieuws niet te delen. “Ze waren nog te jong en konden de draagwijdte van de impact niet inschatten. Maar ik had het er wel moeilijk mee. Ik had het gevoel dat mijn wereld instortte en dat mijn toekomst rijp was voor de schroothoop.”

Stefans huisarts probeerde hem toen gerust te stellen. “‘Je gaat er niet sneller dood van’, zei hij. En ook: ‘Je zal je pensioen wel halen.’” Stefan hield zich daaraan vast. “Dat was een troost. En ik heb mijn pensioen als ingenieur gelukkig gehaald.”

Vooraf zijn huwelijk leed eronder

De grootste impact was er op zijn huwelijk. Stefan woonde toen met zijn vrouw in een groot huis met een grote tuin. Voor hem werd dat plots te veel. “Ik had geen zin meer om tijd en moeite te spenderen aan dat grote huis. Ik begon ook vooruit te denken. Ik wilde niemand opzadelen met de verzorging die ik op een dag nodig zou hebben. Mijn mobiliteit zou verminderen, en dus opperde ik het idee van een verhuis naar een flat zonder trappen. Alleen: mijn vrouw zag dat anders. Daar had zij geen zin in.”

© ID/ Sebastiaan Franco

De relatieproblemen namen almaar toe. “Ik werd egoïstischer, dacht steeds meer aan mezelf en daardoor liep onze relatie op de klippen. Ik bedoelde het allemaal niet zo slecht, maar als ik een leven wilde met een maximum aan vrije keuze en een minimum aan verantwoording afleggen, dan konden we niet samen verder. Ik voel me nog steeds schuldig over de keuzes die ik toen gemaakt heb.”

Wel ziet hij dat de ziekte en alles wat daarbij kwam kijken een rol heeft gespeeld. “Ik denk dat mijn karakter veranderd is, en dat was de doorslaggevende factor. Maar hoe en in welke mate is moeilijk vast te stellen. Een ongeluk komt nooit alleen. Parkinson was misschien geen rechtstreekse oorzaak maar een heel bezwarende last.”

Intimiteit onder druk

Een van de redenen voor zijn gebroken relatie is volgens hem ook dat als parkinsonpatiënt je intimiteit onder druk komt te staan. “Mijn seksuele verlangen was verminderd”, bekent Stefan. “Niet alleen door de ziekte zelf, maar ook door wat

ze met zich meebrengt, zoals vermoeidheid en slecht slapen. Ik ging destijds apart naar bed terwijl mijn vrouw nog tv bleef kijken. Parkinson heeft niet bepaald een erotiserende invloed op je seksuele relatie.”

De ziekte kan zich heel grillig gedragen. Er zijn goede en slechte momenten, met verstijving, trager bewegen en struikelen

Stefan
Parkinsonpatiënt

Toch bleef Stefan niet stilzitten. Hij bleef werken, reisde voor zijn job door Europa en gaf zijn leven een andere invulling. Hij verhuisde naar een appartement in Antwerpen en dook in fotografie, schrijven en mensen ontmoeten. “Ik genoot maximaal van de mogelijkheden die ‘t Stad mij bood. Ik probeer elke dag bezig te blijven. Schrijven is mijn belangrijkste uitlaatklep. Het is een therapie die ik aanbid.”

Stefan houdt zich bezig met fotografie en schrijven. © ID/ Sebastiaan Franco

Extra jaren dankzij een hersenoperatie

De ziekte blijft ondertussen verder evolueren in het lichaam van Stefan. Daarom onderging hij enkele jaren geleden een DBS-ingreep (Deep Brain Stimulation), waarbij elektroden in de hersenen worden geplaatst. Elektrische pulsen stimuleren daarbij specifieke hersengebieden om de symptomen te onderdrukken. Dat gaf hem naar eigen zeggen al een paar jaren extra. “Ik heb veel aan die operatie te danken. Heel eenvoudig: zonder die ingreep was ik er niet meer geweest.”

Sindsdien is zijn medicatie nog maar een derde van wat ze vroeger was. Om de vier maanden gaat hij op controle bij de neuroloog. “De ziekte kan zich wel heel grillig gedragen. Er zijn goede en slechte momenten, met verstijving, trager bewegen en struikelen. Persoonlijk heb ik het meeste last van struikelen en terug rechtstaan.”

Toekomstige relaties?

Toekomstige relaties sluit hij niet uit, al kijkt hij er realistisch naar. “Ik kan me

voorlopig niet voorstellen wie er geïnteresseerd zou zijn om een relatie met een parkinsonlijder te beginnen.”

Met zijn kinderen is de band net oprechter geworden. “Ik probeer er zoveel mogelijk voor hen te zijn. Tegelijk beseft ik dat ik op termijn dichterbij hen zal moeten wonen, omdat autorijden ooit misschien niet meer lukt.”

Vandaag probeert Stefan vooral vooruit te kijken. “De toekomst is chaotisch. Elke vorm van controleerbaarheid is een waanidee, of je nu parkinson hebt of niet. Daarom focus ik op het nu. Als het regent, kijk ik of er geen regenbogen zijn. Ik hoop nog op een paar genietbare jaren, om misschien nog een kleinkind in de armen te houden. Dan ben ik al heel content.”

LEES OOK.

[Wat is de ‘mirakeloperatie’ die acteur Rudy Morren hielp bij zijn parkinson? Neuroloog legt uit: “Uitwendig is er weinig van te merken” \(+\)](#)

[Zijn rusteloze benen 's nachts een vroeg signaal van parkinson, zoals studie beweert? “Lager risico als je je laat behandelen” \(+\)](#)

Lees meer

